a ¶ Statuimus. cōstō ista nō noua est saltē inquantū dicit electionē nullam maxime nō interueniente aliqua ĩhibitione: vt. s. doar. ex parte. Sȝ dices nōne scda electio facta prima nō cassata cassat. s. de elec. considerauimus. Itē nōne scda electio facta prima nō cassata valet interduȝ fm ca que no. s. de elec. auditis. §. qñ prima nulla erat: ꝛ eligentes erant priuati ptāte eligendi. So. illa iura que in illis no. locū habent quando scda electio fit prima non cassata ꝛ nōdum in litigiū ōducta: ꝛ sic intelligant no. s. eodeȝ auditis. Istud .c. ꝛ se. loquunt quando in litigiū erat res deducta: ꝛ tūc scda electio ipo iure sit nulla.

b ¶ Alibi videbat hosti en. drīaȝ facer. s. ō elec. dudū. ii. in glo. nūquid in hoc casu inter causas que pendebāt in curia ꝛ extra curiā. ar. decre. de maio. ꝛ obe. per tuas. ō ep. si duobus. sȝ quo ad casuȝ nr̄m nulla sit drīa vt hic vides.

c ¶ Litigātib⁹. litigiosa est res de cuius dn̄io qō vertitur inter petitoreȝ ꝛ possessorē cōuentione iudiciaria. vel precib⁹ principi oblatis ꝛ iudici insinuatis ꝛ p eū futuro reo cognitis. C. de litigio. auc. litigiosa. Dicūt tn̄ quidā rē litigiosam nō esse nisi per lit. cōtest. facit pcis. s. de offi. dele. relatum. in auc. de litigiosis. §. oēm. colla. iij. ꝛ optime. s. de vbo. sig. ex ptc. ii. Litis ɔtestatio dr̄ litis exordiū. s. de offi. delega. sup qōnum. ff. intētionis. Sȝ dic ɔ p supradictā auc. litigiosa. ꝛ probatur. s. de offi. dele. gratū vt lit. pen. c. i. ꝛ ex his que ibi no. host. s. ō testi. cām que. ij. C. quādo libel. l. i. ꝛ. ij. Quid aūt quo ad hunc ti. īducat litis pendentia: habes in de. co. ti. c. vno. Jo. an.

d ¶ Mori. s. de ar. ex pte. e ¶ Renūciare. s. de resti. ī integ. c. ij.

f ¶ Excludi vt. s. eo. li. de elec. si forte. ꝛ. c. quis. ꝛ. c. cupientes. §. ꝙ si p .xx. ꝛ. §. sequen.

g ¶ Electi. ꝛ in casu isto qrit de iure ipsi⁹ defuncti vt sciat ō iure supstitis ad hoc. ij. q. i. in pnīs. ls. n. appareat defuncto āplius nō deberi: non pp hoc sequit supstiti viuēti deberi: ad idē. s. de rescrip. olim.

h ¶ Subsistat. qd si postea appareat illū supstitē ius nō hr̄e: nūqd ɔualescat dignitas vel beneficiū. in isto dic ꝙ nō. q: qō ab initio ꝛc. xvi. q. iii. §. potest. ꝛ de elec. auditis. j. ō reg. iur. nō firmat. Sȝ nūqd de nouo poterit digere. credo ꝙ sic p decre. s. de elec. super eo.

S I hi contra quos. Diuiditur in tres partes. Primo ponit statutum phibitoriū ĩterserens cām. Secundo decretū ibi: ꝙ si. Tertio pnisionē illius cuius interest ibi: sane. Emanauit hec decre. propter eadeȝ que. s. pri. Jo. an.

i ¶ Possident. ista ergo est diuersitas inter istum casum: ꝛ precedentem quia in precedenti nondum erāt beneficiū adepti. sed de electione litigabāt hic beneficia iam erāt adepti.

k ¶ Litigatur. expone vt dixi. s. c. pri.

l ¶ Maliciose. hoc fiebat isto mō. litigabat ɔ me sup beneficio meo: cum ego non possem ɔ aduersariū me defendere: renunciabā vt beneficiū conferret alicui petenti: q litigantē iniuria ꝛ iure vexaret.

m ¶ Huiusmodi. possessa. s. p illū cedētē vel decedentē ɔ queȝ litigabat.

n ¶ Finita. si apparuerit illos ius hr̄e nulla fiat electio: alś fiat electio vl presentatio post sn̄iam p eos ad quos ptinet. Et intelligo decre. istā. cū illi quā contra illos cedentes vl decedentes litigabāt: ex eo litigabāt: q: dicebant illas dignitates vel beneficia ad se spectare: alś nulla fieri haberet dilatio: pone enim ꝙ clericus ɔ clericum agit petēs ipsuȝ ab eccl'ia remoueri: q: criminosus vel concubinarius: moritur clericus accusatus lite pēdē. cedat vel decedat: nunqd p hoc ĩpedient illi ad quos electio vel psentatio ptinet digere vel psentare. Dic ꝙ nō: q: statim illo cedente vel decedēte finita ē lis: ꝛ sic nō hȝ locū hec decre. que dicit expectandū finem litis cum supstite: ꝛ crimina extingunt morte. xxiij. di. quorundā. cū suis cōcor. Si aūt petit illū ab ecclesia remoueri ꝛ illam sibi assignari quā dicit ad se spectare: tūc locū habet decre. ad hoc. s. de rescrip. olim.

o ¶ Presentetur. no. differentiā eē inter collationē electionem ꝛ presentationem: q: hec tria hic ponuntur p diuersis: habes hoc expressum. j. de p ben. cum illis. §. cū autem.

p ¶ Intererit pata qui eligunt cedentē: vel presentauerūt: vel cōtulerūt vel forte q: expectabant pmā vacaturā: ꝛ sic istud beneficiū velut mō cessione vel morte vacās sibi dicit debere: vel similes psone.

q ¶ In illo statu. optima fuit puisio: ꝛ declarat que no. Inno. ꝛ hostie.

re cupientes. Statuimus[a] vt si aliquibus apud sedē apostolicā vl' alibi[b] litigātibus[c] sup electionibus de se ĩ discordia celebratis aliqueȝ ipsoꝝ mori[d] vel suo iuri renunciare[e]. aut a psecutione ipsius contigerit quoquo modo excludi[f] ad electionē aliā lite sup electione supstitis electi[g] pēdēte nullatenus procedat. Alias attentata ɔtra hoc electio ipo iure viribus non subsistat[h]. Idem.

¶ Si bn̄ficiat⁹ cōtra quē sup bn̄ficio litigat cedit vel decedit: si alius lite pen. cū supstite fuerit elect⁹ non valeat electio si vero aliqui quoruȝ interest ad defensionem litis velint admitti in eo statu in quo erat causa admittentur. Jo. an.

S I hi contra quos sup dignitatibus psonatibus vel alijs ecclesiasticis bn̄ficijs que possident[i] litigatur[k] lite pēdēte cedāt: vel forte decedāt: ne pp nouos aduersarios qui maliciose[l] iterdū petitoribus surrogant: litigia in eccl'iaꝝ dispēdiū prorogari contingat: statuimus vt dignitates personatus vel bn̄ficia huiusmodi[m] donec contra supstites lis finita[n] fuerit alijs nullatenus ɔferantur: nec ad ea eligat qspiā vel ēt pn̄tet[o]. Qō si sec⁹ actū fuerit: eo ipo irritū habeat. Sane si ad defensiones ipi⁹ litis aliqui quoꝝ intererit[p] petierint se admitti: eos i illo statu[q] in quo ipsam inuenerint decernimus admittendos.

Rubrica De confessis.

I Nnocentius quartus in concilio lugdunensi.

¶ Sup facto negatiuo p pte iprobabili si iudici videbit ē admittēda positio. h. d.

S Tatuimus vt positōes

de iudi. q. v. ducebant enim causam illi beneficiati vsqȝ ad fineȝ: tempore sentētie cedebant: surrogabantur aduersarij quos oportebat de nouo citari. ꝛ iudiciū incipi qui iterum producebant causam vsqȝ ad conclusionem. ꝛ postea cedebāt. Iterum veniebant alij ꝛ idem faciebant: ꝛ sic non erat litium finis ꝛ idem fiebat olim de nouitijs electis vel presentatis: sed de illis hodie sublata est dubitatio p hec verba: ꝛ ɔtra hoc nō dabat Host. aliud remedium nisi ꝙ interpellata se. apo. super his prouideret ꝛ veritatē ingreret: sed hic optimum datum est remedium: vt in eo statu admittātur ꝛc. ꝛ sic erit finis liti. ꝛ cō cor. ad hoc. s. eo. li. de elec. vbi periculum. §. sane. ꝛ. j. de except. pia.

S Tatuimus. Non diuiditur q: breue ē. Domi. Circa positionum materiam que non habētibus praticam noua ꝛ ignota videtur: scire debes primo ꝙ positio fm Gof. est dictum locum interrogationis positum vt qō olim interrogatiue fiebat fiat hodie positiue. pone in terminis: dicebat oliȝ actor. querite domie iudex an sit heres: ꝛ ex qua parte: hodie dicit. pono te esse talem heredem. Iteȝ pono te heredeȝ ex asse. Sed hodie etiam fiunt interrogationes ꝛ ante lit. conte. qō dic vt no. ō iura. calū. c. pe. ꝛ etiā post lit. contest. ff. ō inter. act. vbicūqȝ. etiam si sit conclusum in causa: vt. s. de fi. instru. cum Joan. vnde pōt describi ꝙ positio est breuis verborum formula mentem proponentis continens ad veritatem eliciendā cōcepta. Habuit autē hoc verbū ortū nō solū ex vsu hoium diu in causis inolito. sȝ ex antiqua lege. ff. de leg. iij. officio⁹. §. ex diuerso ibi pone igitur in credito ꝛc. ad idem. s. de lit. cōtest. c. vno de ele. dudum. ij. ꝛ. j. ō testi. c. p sentiū. Fiūt aūt positiones: vt p ɔfessionē aduersarij releuet ponēs ab onere probandi: vt hic: ꝛ. ff. de iureiurā. eum qui. l. i. rn̄. nam ad hoc fiunt interrogationes .ff. de inter ac. l. ij. iij. ꝛ. iiij. Differunt aūt positiones: ꝛ interrogationes: q: positiones assertiue fiunt: ille interrogatiue: positiōes a parte ille a iudice. Et dicūt qdam ꝙ positiones tn̄ fiunt post lit. contes. interrogatiōes ante tn̄. quoꝝ vtrūqȝ falsuȝ est: de interrogationibus. s. dixi: de positionibus. j. dicaȝ. Ad positiones aūt respondere debet pars: nō autē aduocatus: imo solent cauti iudices tunc respondentes aduocatos expellere. Scire tn̄ debes ꝙ aduocat⁹ q docet clientulū falsuȝ respondere tenet aduersario illius dāna resarcire que ob hoc pertulit: puta ex onere pbandi vel amissione cāe. l. vi. sede. s. de iniu. c. vlti. ff. ad. l. aquil. q occidit. §. vlti. vnde solent aduocati dicere clientulis. si hoc cōfitearis causaȝ perdes: nec dicūt si negaueris aīaȝ pdes. de simo. mattheus ĩ fi. Scire debes ꝙ positiones fiunt in cā: ꝛ ad eas rn̄det p iura. calum. vel vitatis ĩ cā prestituȝ. vn̄ vr ꝙ solum post lit. contest. fieri habeant. cū post li. cōtes. iuret. s. e. li. ō iura. calū. .c. i. Sȝ dic ꝙ qñcūqȝ faciende sunt probationes: fieri possunt positiones siue ante lit. cōte. siue post. nec ob. qō de iuramento dictū est. s. q: iudex ponēte āte lit. conte. faciet iurare se credere ꝛ estimare verum eē qō ponit: ꝛ aduersariuȝ ꝙ uex respondebit: possunt enim ante lit. cōte. exceptiōes opponi super qbus faciēda ē probatio ad cuius releuationē fiant positiones. pone enim excipit ꝙ actor excōicatus est q: pcussit clericum. ꝛ sic ab agēdo repellēdus. ponet ipse reus ꝛ hoc mō pono ꝙ percussisti talem. Itē ꝙ in tali parte corporis. Iteȝ ꝙ cū gladio. itē ꝙ ĩ tali loco. itē qō tali die. itē qō talibus presentibus. item ꝙ turbatus ex tali causa precussisti illū. itē ꝙ aīo iniurādi. itē ꝙ ille tūc erat clericus. itē ꝙ erat ĩ possessione clericatus. itē ꝙ sciebas illū clericū eē. itē ꝙ vidisti eum tonsuram ꝛ habitum clericalem deferentem: his per actorē cōfessatis pbata est excōicatio alias re⁹ hoc pbet mutando verba ꝛ dicendo ītendit pbare. ꝛc. post lit. cōtes. pone ꝙ peto ab ecclesia aliquem quā ɔ iura retinet remoueri: dicā pono ego talis iuramēto meo ꝙ talis habet ꝛ possidet ecclesiam sancti Petri. item ꝙ habet ꝛ possidet ecclesiā sancti Marci. item ꝙ quelibet earum habet curam aīarum itē ꝙ eas post cōcilium acquisiuit: hoc confessato succumbit reus nisi dispensationē vel iustam causaȝ ostendat: ꝛ idem in similibus. Scias autem ꝙ positiones fieri debent sup cōtentis in libello: ꝛ ad ea ptinentibus vel pertinere valentibus ex parte actoris ad intentionē fundādam: ex pte rei ad extenuandaȝ. iiij. q. iiij. c. i. Fieri aūt debent de facto rei q: ad factū alterius nō cogit rn̄dere. ff. p suo. l. fi. Et tunc ĩ scriptis offerende iudici vt videat an sint imptinētes: impossibiles. captiose: negatiue saluo eo qō hic dr̄: ꝛ sic eas repellat: ꝛ de hoc dicā. j. c. pri. quas si admittendas viderit in actis curie sibi scribi faciet. de proba. quoniā. s. e. li. de rescrip. cū in multis. ff. de re iudi. l. acta. ad illas postmodū faciat aduersariū respōdere vel de veritate vel credulitate habita distinctione an de veritate vel calumnia tantū sit iuratum. j. ti. pri. c. ij. ꝛ rn̄siones scribi faciet: sic fatet vel negat: credit vel nō credit. Cum aūt ex iuramento de calumnia vel de veritate respondet an possit dicere dubito. no. s. ō iuramento calumnie cū cām. in prima glo. Caueat autem ponens a positionibus sue intentioni contrarijs: vt si agat petitione hereditatis.

vel quorum bonorum nō dicat se post mortem possedisse defuncti: si agat publiciana: non ponat se emisse a vero dño. si agat vti possidetis: non dicat aduersarium possidere. ⁊ idez in similib⁹. Est aūt positionis effect⁹ vt is qui ponit qđ ponit confiteri dicat: vt. ĩ. de iureiur. c. vlt. vbi dicaz de hoc: ⁊ an positio vel responsio ad eam reuocari possit.

ecclesiam ad tale monasteriū pertinēt: vel pono ꝙ ticius filius. p. debet mihi. x. vel his similia: posset enim alterum esse verū: alterū falsum: ⁊ iđ petitur explicari. vel ipse idē explicet: dicendo vtrunqz falsuz: vel hoc verū hoc falsuz: vel poterit simpliciter positionē negare: et si alterū verū sit. ff. de re. du. si his qui ducenta. §. vtrū. iij. q. ix. pura. ix. di. si ad sacras vnde videtur ꝙ ad multiplicē positionez bene respondere teneat cum habeat supradicta remedia: ad hoc optime. ĩ. titu. pri. presentium. Consueuerunt autē aduocati dicere: pono hec. ⁊ si non credis coniunctim: pono disiunctim: ad quam tñ respondere compellitur vt quibusdā videtur p iura supradicta: nō eni ponit vt dz. Itez si positio sit iuris: vt pono ꝙ. lpubes pōt condere testamētuz vel his similia ⁊ ad hoc non cōpellit rñdere cum enim ius quis probare nō cogatur: sed factuz ergo nec ponere cuz succedat in locuz probationis. ŝ. eo. c. prori. ergo tanꝗ ad supflua nō cogitur respōdere. Item si sit impossibilis vel contra naturam: vt si ponit virginē peperisse: vel patrē iuniorez filio. xxvi. q. ij. §. cū ergo ad hoc. ŝ. de cōfes. c. vlt. ⁊. qđ ibi no. ff. de inter. ac. l. confessionibus. ⁊. l. se. Item super crimine eius ꝯ quem fiunt non admittuntur positiōes. de pe. di. i. nō tibi dico. he ergo ⁊ similes sint rōnabiles cāe ppter quas rñdere non teneatur. Itē si procuratori fiunt positiones sup aliquo emergēti: de quo probabiliter nō imputetur domino: si non instruxit procuratorem. bene habebit procurator īducias ad consulendū dñm: secus ī principali super quo a principio instrui debuit. ŝ. de iura. calum. in ptractandis. vbi de hoc per inno. ⁊ Host.

a ¶ Negatiuas. Que est rō ꝗre positio de negatiua que aliter probari nō pōt. fieri nō poterat. Breuis est solutio negatiue: qdā pbari nō possunt sup quo dic: vt no. Jo. vi. q. vlti. actor. her. ŝ. de ele. bone. i. ⁊ acc ur. ff. ð pba. l. ij. ſʒ positio ī locū probationis venit: illud ergo in positione debet admitti qđ admitteret in probatione: ⁊ de hoc no. gof. ŝ. de elec. dudū. ij. Itē positio negatiua pbari dz. ſʒ negatiua nō probatur vt. ŝ. ergo ⁊c. Item negatiua positio nō ponit sed remouet. ⁊ hoc siue sit negatiua explicita: puta ꝙ nō cognoui bertam: ð frigi. c. i. vel non fui citatus de elec. bone. siue implicita: vt pono ꝙ in electione tñ quattuor canonici presentes fuerunt. de cā pos. cū ecclesia. positiōes ergo has negatiuas iuris rigor repellit: sed equitas eas admittit si iudici videbit vt hic.

negatiuas[a] que probari nō possūt[b] nisi per cōfessionem aduersarii[c] iudices[d] admittere possint[e]: si equitate suadēte viderint expedire.

Bonifacius. viii.

¶ Si reus iussus positionibus respōdere recusat: vel si cōtumaciter recedit habebit p cōfessato. sec⁹ si prius ꝗʒ sic iussus eēt contumax fuerat. sed tūc pcedatur ɔtra eū tāꝗ cōtra contumacem. Jo. an.

SI post[f] prestitū veritatis aut calūnie iuramentum[g]: reus[h] vl pcurator ipsius[i] positionib⁹ ab aduersario sibi factis interrogatus iussusqz[k] a iudice respondere absqz rōabili[l] causa recuset: aut nolit seu contumaciter se absentet: haberi debet super his de quibus in eisdez[m] positionibus interrogatus extitit pro cōfesso[n]. ¶ Uerū si antequam respondere sic iussus fuerit: eum contumaciter absentari contigat tunc pro confesso non dz haberi: sed est al's contra eum tanquam contra contumacē prout ratio[o] dictauerit procedendum.

Rubrica de testib⁹ ⁊ attestationib⁹.

GRegorius nonus in cōcilio generali lugdunensi.

¶ Socius in crimine simonie admittit in testez si sit socius criminis tantum ⁊ agatur ciuiliter alias nō. Jo. an.

MEdiatores[p] per quos[q] scelus simonie plerumqz[r] cōmittitur ad testimoniū[s] contra sceleris

b ¶ Non possunt. pone nego lrās ad lites de mandato dñi īpetratas: vel nego pecuniā numeratā quā promiserā instrumento solēni: ⁊ spe future numerandis hec ⁊ similia non possunt probari nisi p cōfessionē aduersarij.

c ¶ Aduersarij. dicebāt qdā doc. antiqui negatiuam positionem admittendam indistincte. Et quod dicitur ꝙ negatiua probari nō potest: verū ē per testes: per confessionem aūt aduersarij bene: ⁊ pbatur hoc. ŝ. de tem. or. dilectus. de eta. ⁊ quali. c. vlt. Jo. an.

d ¶ Iudices. ordinarij. delegati vel arbitri. ŝ. de pba. qm̄. ff. de ar. l. i.

e ¶ Possint. non quicquid iudicis potestati permittitur iuris necessitati subijcit. ff. de iudi. l. nō quicquid. ad hoc. ff. de offi. presi. l. sepe. ⁊. l. seq. per que videt ꝙ opinioni iudicis relinquatur: peccat tñ iudex reijciens: ex quo positio facit ad cāz ⁊ equitas suadet. cum equitas scripta rigori iuris preferatur. C. ð iudi. placuit ð fur. ⁊ ser. cor. l. si quis seruo ⁊ equitatem semper habere debet pre oculis vt. iiij. q. iiij. c. i. ĩ. de re. permu. ca. vno. ff. ꝙ cer. lo. l. ꝙ si ephesi. nec sit artanda probandi copia. xiiij. q. i. ꝗꝙ. C. de proba. l. vlt. fm hosti. tenetur: ⁊ si non admittat poterit appellari.

f ¶ SI post. Sunt duo dicta. Scōm ibi: iterū. Jo. Tracta fuit hec decre. de extraua. alex. que incipiebat. retulisti: al's dilecto filio. Jo. an.

¶ Aut. quo ad spūales cās exponimus pro ⁊. ī eis. n. ī vtroqz iurat: vt. ŝ. de iura. calum. c. i. §. vlt. ⁊ sic est si. C. de verb. sig. cum quidam.

g ¶ Iuramentū. No. pro opi. illa que habet ꝙ solū post. li. cōte. fiant positiones Sed dic vt dixi. ŝ. c. pri. ⁊ respicit qđ cōiter fieri solet.

h ¶ Reus. quid de actore vel eius procuratore. Dicunt quidā ꝙ cadit ab instituta actiōe. ŝ. de iura. calum. c. vlti. ⁊. C. de iura. calū. l. ij. §. qđ si actor. Ad positiones. n. rñdetur ex vi iuramēti: ⁊ iđ pena iurare nolētis hic locū habeat: qđ nō credo: ſʒ dico vt dixi. ŝ. in prori. glo. ꝙ hic respicit qđ cōiter accidere solet: fine potest. s. q: actores probare habent ⁊ sic positiones facere. sed idē ecōuerso: cū actoris ⁊ rei sit equa cōditio. ĩ. de reg. iur. nō licet. cum si.

i ¶ Procurator. ipsius. No. procuratoris contumaciam post lit. cōte. dño nocere: de hoc. ŝ. vt. lit. non conte. c. i. in fi.

k ¶ Iussusqz a iudice. per hanc litteram bene videtur determinata illa ātiqua altercatio qua ꝗritur: si iudex citat partē vt veniat respondere positionib⁹ ⁊ citata venire nō vult: an positiones habeantur pro confessatis. Et licet quidam dixerit ꝙ sic: puto ꝙ nō. Ecce. n. ꝙ textus dicit iussus a iudice: ⁊ ne credat aliquis ꝙ talis iussus factus per nunciuz sufficeret: premittit interrogatus: ille igitur licet sit iussus per nuncium non per iudicem. ⁊ hoc concesso: non tamen est interrogat⁹ a iudice. qđ requirit hec constitutio. vnde ⁊. ĩ. submittitur verum si anteꝗ respōdere sit iussus sic dixit. i. ab ipso iudice interrogatione premissa: maiorez ergo reputauit contumaciam illius qui īterrogatur a iudice: ⁊ ab eo iussus respondere non vult: ꝗ illius qui citatus per nuncium vel litteras etiam hoc expresso venire non vult.

l ¶ Rationabili causa. puta si positio superflua eēt vel īpertinens: que probata non releuaret. C. de proba. ad probationē. xxx. q. vlti. iudicantē: ibi ad rei veritatem. ⁊c. ŝ. de offi. archi. vt nostrum. vel obscura. iiij. di. erit. de spon. ð muliere. C. de transa. vt responsum. vel generalis. ff. de leg. ii. ticia. i. responso. Itē si sit de facto alieno: vt. ŝ. c. prori. Item si sit captiosa: puta que detegat periuriuz respōdētis nō est admittenda. puta pater conuentus iurauit. nil esse ī peculio: tut⁹ est igitur exceptione iurisiurādi a parte delati: nisi pro reb⁹ postea ꝗsitis postea in positione dicūtur alique res fuisse in peculio tpe quo iurauit: per hanc detegeret piurium eius vnde rñdere nō cogit. ff. de iureiu. l. duob⁹. §. fi. nulli. n. iniicied⁹ est laqueus. xxvii. q. i. de viduis. item si sit multiplex: vt pono ꝙ possides talem

m ¶ Eisdem. s. qbus respondere non vult. ⁊ per hanc litterā. dico ꝙ si quibusdā rñdebat ⁊ postea alijs respondere noluit ille quibus iaz respōderat nō habebunt pro confessatis: si eas negauerit pena enim: vlterius nō dz extendi ⁊c. de his que fi. a maio. par. ca. c. quesiuit.

n ¶ Pro confesso. nunqd ipso iure: aut per sniam. videtur ꝙ per sententiam: fm ea que no. ŝ. de iura. calum. c. vlt. dicebat Tan. ꝙ tacens non habebatur pro confesso: nec pro negante: per regulam. ff. de regu. iu. q tacet. ⁊. ĩ. eo. ti. is qui tacet ibi dixi; quid ergo fiet: fm eum compellit respōdere per excōmunicationem: in possessionem missionem captionē pignorum: mulcta. ⁊ his similia. ŝ. vt lit. non contest. tuc. ⁊. c. quoniā. ff. de uen. inspi. l. i. §. igit. ff. si qs ius di. l. vna ⁊ facit fm Host. de elec. bone. ver. contra legati. Sed hodie p cōfesso haberi debet: vt hic vides ad hoc. ff. de inter. ac de etate. §. qui tacuit: ⁊ idem iuris de obscure respondente. nisi declaret: vt ea. l. §. nihil. ⁊ qđ dicit qđ habetur pro confesso itellige si confessio est damnosa. alias si esset sibi vtilis haberetur p negante: ut. ff. de inter. act. l. non alienū. ⁊. l. de etate. §. i. vsqz ad. vi. In interrogationibus procedat hoc in positionibus non credo. in quibus satis sit ponēti ꝙ habet intentum suum. Jo. an.

o ¶ Ratio dictauerit. qđ dic vt no. ŝ. de dolo ⁊ cōtu. prout.

MEdiatores. Ponit dictum cui subdit duplicem determinationem. Do. Ista decre. ⁊ sequens fuerunt Gregorij. ⁊ deberēt esse in antiqua compilatione vltime in titulo: per hāc decre. moderationē recipiunt glo. ille. Jo. ⁊ her. iiij. q. iij. §. itez in criminali ver. liberi. in prima glo. quam quidam non habent de testi. veniens. i. in glo. pe. qui indistincte dicebant qđ in hoc crimine socius criminis tñ admittebatur in testem: criminis vero ⁊ muneris non: distinctio eniz illa locū hēt cum agitur ciuiliter. si enim criminaliter. socius etiam tantuz criminis repellitur. vt hic vides ad hoc. ŝ. e. testimonium.

p ¶ Mediatores. qui prosenete dicuntur ⁊ salariū qđ eis datur dicitur p seneticum. ff. de prose. l. i. ⁊. ij. ⁊ si in spiritualibus salarium recipit vel aliquam promissionem cōmodi tpalis simoniacus est. de simo. cum essent ⁊ tunc non admittitur et si ciuiliter agat vt hic in fi. ⁊. ŝ. eo. veniens. i. ifamis est. i. q. i. si quis episcopus. ⁊. q. iij. si quis prebendas ⁊ beneficijs priuandus. ŝ. de elec. per inquisitionem. ⁊ deponendus de confes. c. ij. de simo. non satis ibi vel consenserit.

q ¶ Per quos. i. quorum ministerio.

r ¶ Plerunqz. ergo non semper. q: interdum sine mediatore inter se ɔponūt simoniaci. de simo. de hoc. ⁊. c. veniens. cum si.

s ¶ Ad testimonium. no. qđ ad presumptionem faciendā bene admittentur. sed non ad probationem. iiij. q. iij. §. item in criminali. uer. liberi. qđ dic vt no. xv. q. iij. nemini de ɔfes. c. i. de testi. veniēs. i. ⁊ no. qđ dicit testimonium q: circa accusationē nihil hic statuitur. ſʒ stat iuri ātiquo. ii. q. i.